

Farní listy II/2012

Týdeník farností Domažlice, Milavče a Klenčí

18.3. – 4. neděle postní

Neprodejné. Děkujeme za všechny vaše dobrovolné příspěvky

Duchovní slovo

Svatý Ambrož říkal, že Bůh stvořil člověka, aby měl komu odpouštět. Nevím, zda dobře rozumím Ambrožově myšlence, ale vidím v ní potvrzení odpovědi na otázku po důvodu stvoření. Proč se Bůh rozhodl povolát k existenci svět a v něm nás, lidi? Protože ten, kdo je Láska, chce milovat a svou láskou obdarovat své stvoření. A navíc, už ve chvíli stvoření věděl, že láska přináší také zranění a jednou ho člověk svou nevěrností a neposlušností opravdu zraní. Věděl, a přesto povolal člověka k životu. Ve chvíli stvoření byl Bůh rozhodnutý vykoupit člověka za cenu krve svého Syna!

Čtvrtá neděle postní nám připomíná tuto pravdu, která zaznívá v rozhovoru Ježíše

s Nikodémem: „tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozemého Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ Svátý Pavel to potvrzuje v Listu Efesanům: „Nekonečně milosrdný Bůh nás miloval svou velikou láskou, a když jsme byli mrtví pro své hříchy, přivedl nás k životu zároveň s Kristem.“ V samotném jádru dnešní liturgie slova se nacházejí dvě hodnoty: oběť Ježíše Krista a náš život věčný. Za jak velkou cenu jsme byli zachráněni a jak velkého daru jsme dosáhli!

Ve chvíli stvoření udělal Bůh ještě jedno rozhodnutí: stvořil člověka k svému obrazu, aby mu byl podobný. Z toho můžeme tedy odvozovat další důsledky Ambrožovy myšlenky: člověk, podobný svému Stvořiteli, žije, aby odpouštěl! Nebo jinak: smyslem našeho života je milovat, s vědomím, že každá láska počítá se zraněním a odpuštěním. Přijmout druhého: manžela, manželku, děti, rodiče, přátele, sousedy, spolupracovníky, s vědomím, že do mého života přinesou nejen své ctnosti, ale i své slabosti; že způsobí hodně radosti a pocitů štěstí, ale přirozeně způsobí někdy také bolest a zklamání. Vstoupit do vztahu se stejným vědomím: přes své veškeré odhodlání a svou nejlepší vůli, jsem schopný zranit a zradit. A budu potřebovat odpuštění! Navíc, budu muset umět odpustit sobě samému, že nejsem tak dokonalý, jak jsem si to o sobě myslel.

Apoštol Petr se zeptal svého Učitele: Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když se proti mně prohřeší? Nejvíc sedmkrát? Známe odpověď, jakou mu dal Ježíš: Neříkám ti nejvíc sedmkrát, ale třeba sedmdesát sedmkrát. Kéž bychom uměli aspoň sedmkrát. Jak máme ještě daleko k ideálu, o němž mluví Pán...

Ani Petr, ani Ježíš, se přitom nezmiňují o tom, jaké hříchy si máme navzájem odpouštět. Je jasné, že jde o všechny viny! Několik setkání a rozhovorů v posledních dnech mi připomnělo, jak neuvěřitelně velký počet lidí trpí kvůli majetku. Přesněji, jak velký je počet těch, kteří v sobě nosí nezahojené rány způsobené pocitem křivdy. Špatně rozdělené dědictví, pocit nespravedlnosti ze strany rodičů nebo dětí, konflikt se sousedem kvůli několika metrům parcely, zlost na druhého, kvůli velikosti jeho příjmů... Kdo ví, co ještě?

Opravdu jen tolik pro nás znamená náš život, druhý člověk, rodina, vzájemná láska nebo přátelství? Najdeme si ještě čas a sílu pro smíření a odpuštění? Věříme, že život má větší cenu než malicherný majetek?

Milí čtenáři,

když jsem minulou neděli slyšel čtení o Desateru Božích přikázání, tak jsem si říkal, jak stará jsou a jak stále aktuální. V podstatě obsahují ty nejdůležitější přečiny, které narušují klidný život lidského společenství. Když se podíváme na jednotlivá přikázání, tak asi nejčastěji odškrtneme přikázání "Nezabiješ" jako to, k jehož porušení máme nejdál. Ale můžeme si být neporušením tohoto přikázání opravdu tak "jistí"?

Minulý pátek jsem viděl několik fotografií z dopravní nehody u Holýšova. Viník nehody předjížděl v místě, kde je to jednak zakázané a stylem, na nějž doplatil řidič protijedoucího vozidla svým životem. Vlastní riskantní jízdou onen řidič zabil člověka. Jen pár dní předtím jsem jel za autem, kterému na horizontu vjelo do cesty předjíždějící auto. Tehdy se našťestí vozidla na poslední chvíli srážce vyhnula, ale nedivil jsem se řidiči auta přede mnou, že poté sám zastavil a okamžik, který jej také mohl stát život, "vydýchával". Nemějme přikázání Nezabiješ spojené jen s vraždou, i riskantní jízdou můžeme ublížit.

Na třetí straně dnešního vydání si můžete přečíst o nové kapli v opraveném Domově pro seniory v Domažlicích a také to, že se jedná o již čtvrtou kapli, která v naší farnosti za posledních devět let vznikla. Zvláště ty dvě poslední v penzionech vnímám jako velmi důležité, protože dávají těm, kteří by se sami do kostela již nemohli dostat možnost, jak jednou za čtrnáct dní slavit Eucharistii. Umožňují jim kdykoliv zajít do kaple. Myslím, že to je pro obyvatele těchto zařízení důležitější než tolik medializované výše duchodů.

Za dva týdny již bude Květná neděle a začne Svátý týden. Přeji nám všem co nejvíce vyplněná předsevzetí, s nimiž jsme vstupovali do postní doby a požehnané Velikonoční svátky.

Petr Vondraš

P. Miroslaw Gierga